

V. C
**HENRICO AVGVSTO
SCHVMACHERO**

**CORBACO VALDECCIO
ILLVSTRIS QVÆ GRIMMÆ FLORET
SCHOLAE PROVINCIALIS**

PRORECTORI VOCATO

LONGE DIGNISSIMO

HONORES NOVOS

EX ANIMO GRATVLANTVR

M. GODOFREDVS VVAGENERVS IVTREBOGA SAXO

ET

IOANNES GODOFREDVS MEHNERVS FREBERGA HER. DVRS

Mnem, qui diuinis humanisque literis animum instruere conatur, summa ope niti decet, ne sibi modo, uerum aliis quoque, natus esse uideatur. Quid enim iuuat, sibi sapere soli, doctisque, DEI munere concessas, defodere quodammodo et abstrudere malle, quam exponere, et, tanquam pretiosas imaginis diuinæ reliquias, collocare bono in lumine, communesque ad usus conferre. Quod si uero quis alios uult instituere, prius et ipse non spernendos in studiis progressus fecerit, oportet, ne caecum forte caecus ducat, adeoque obsit magis, quam profit. Constat enim exploratumque est, infinita in discentes dimanare damna, si ab iis doceantur, qui ipsimet adhuc erant docendi. Contra ea, quid non emolumenti ab eo sit expectandum, qui ratione et uia quam conuenientissima, perque annum haud unum ab se trita, manu quasi ducere potest eos, quorum ingenia, mores, profectus, concreduntur ipsi et committuntur. Haec autem sese non aliter habere, cognitum Tibi pridem fuit, Clarissime Vir, eandemque ob causam, inde ab eo tempore, quo Musis Te consecrafti, contentione nifuque in id incubuisti omni, ut uera solidaque eruditione animum excoleres probe, ac tandem, optimis liberalibusque artibus ornatus, si DEO O. M. ita uisum foret, uel puriori eius coetui, uel orbi literato, pro uiribus posses inferuire. Ne igitur primæ optimaque florem ætatis in focordia transigeres ac defidia, Charissimi Tui Parentes, ingenii ad literas nati iudiciis mature in Te perspectis, disciplinae Te uirorum, eruditione praestantium, tradiderunt, ubi ita Te gessisti, ut omnes ac singuli ingenuam liberalemque indolem Tuam oppido collaudarent. Posteaquam patrio in Gymnasio per aliquot annos bene profeceras, ductuque C. IOSIAE STRVBENII, Rectoris ibidem meritiissimi, specimen haud contemnendum, de Philosophiæ origine, progressu, usu et abusu, exhibueras, de Praeceptorum sententia dignus censere, qui in celebratissimam propter Albim Academiam, a multis iam annis abs Te, certa quadam animi inductione, delectam, commigrares. Veniebas itaque, mirifica discendi cupiditate impulsus, hanc in Urbem, omnibus pietatis artiumque studiis abundantissimam, animumque, literis optime iam praeparatum, afferebas. Cum uero minime ignorares, egregia in homines, DEI et naturæ beneficio, collata munera, nisi excolantur identidem et augeantur, languescere nimis, hoc etiam in loco foedus cum Mu-

sis contrahebas, mentemque Tuam, gloriae, id est, uirtutis, studiosissimam, ad sacras profanasque literas applicabas, uiam, semel abs Te initam, haud prius deserendam, ratus, quam, more modoque ueterum in Olympiis curforum, pleno quasi gradu ad metam, non sine laeto spectatorum applausu, peruenires. Audiendos ergo et sequendos Tibi proponebas Viros, in suo quemque genere exercitatissimum, LOESCHEROS, NEWMANNOS, VVERNSDORFIOS, SCHVRZFLEISCHIOS, VVICHMANSVSIOS, SCHROEEROS, CLAVSINGIOS, ZEIBIGIOS, CNAVTHIOS, aliosque complures, atque, ut studia his Tua quam diligentissime probares, scholis ipsorum eruditissimis assidue intereras, eorumque fidelissimas de rebus diuinis pariter, ac humanis, commonefactiones, sitientis in modum, auidissime hauriebas. Sigillatim, in magna felicitatis parte, ponendum esse, putabas, coelesti quodam nutu contigisse, uti Summus inter Saxonas Polyhistor, SCHVRZFLEISCHIVS ille Tuus, Vir fama meritisque per omnem, qua cultior est, orbem celeberrimus, eiusque Amplissimus Frater, HENRICVS LEONARDVS, fraternae uirtutis, doctrinae, dignitatis ac fortunae, heres et amplificator felicissimus, magna Patriae Tuae ornamenta, inter alia, nuper abs Te singulari scripto celebrari coepta, breuique in lucem plenius producenda, hac in Academia amplis praeesent muneribus, qui studia Tua et prudenti institutione, et consiliis salutaribus, iuuare mirifice possent et augere. Qua Tu quidem spe haudquaquam es lapsus, propterea, quod iidem illi maximi Ciues Tui, quibus patria urbs Tua uere gloriari potest, Te non ingenti solum beneuolentia et amore sunt amplexi, sed modis quoque omnibus elaborarunt, ut, pro incomparabili sua humanitate, prospicerent rationibus Tuis et consulerent, Patronisque, Dresenae in primis, Excellentissimo IOANNI FRIDERICO REINHARDO, Potentissimo Poloniarum REGI, et PRINCIPI EL. Saxoni, a Consiliis in Tribunali redituum fructuumque metallicorum, Te Tutasque una Musas de nota meliore commendarent. Eo in loco per triennium fere ita laudabiliter uixisti, uti suae ipsos commendationis haud poeniteret, utque Patroni et Maecenates Tui, animaduerso, in omni Te literatura humaniore nauiter esse uersatum, Latinamque haud secus, quam Graecam Ebraeamque, Linguam didicisse ubertim et callere, Saxoniae PROCERVM Tibi gratiam conciliare non dubitarunt, eo quidem commendationis pondere, ut nominatim Grimmam, ad capeendum Pro-

reſtoris, quod ibi uacare coeperat, munus, haud ita pridem uo-
careris. Hanc inſignem, Tuiſque praeclaris ſtudiis omnino con-
gruentem, prouinciam minime duxiſti recuſandam, propter
ea, quod ipſa Te natura finxiſſet ad hoc uitae genus, quod-
que eruditione Tua non Tibi ſolum uelles prodeſſe, ſed alio-
rum etiam ad uſum, uitaeque ad commoda, ſcientiam cuperes
tranſferre. Qua quidem nuntiata re, mirum in modum nos,
quorum alter hic per aliquod tempus contubernio, conſortio
alter Dreſenae, fruitus eſt Tuo, exhilaratos eſſe, credas, eaque
de cauſa, non poſſumus, quin, pro arctiſſimo neceſſitudinis
uinculo, quo iam dudum nexi ſumus et iugati, cum gratulan-
tium nos ſocietate coniungamus, et, cum ceteris Tui amantiſ-
ſimis, nouas honorum acceſſiones, quas digne legitimeque re-
cens es adeptus, maxime felices Tibi ac diuturnas exoptemus.
Idcirco propitium aeternumque NVMEN religioſiſſime ob-
teſtamur, ut in nouo hoc munere omnia Tibi ex animi ſenten-
tia fluere ſinat, quacque poſſunt nocere, clementer auertat,
quo ſartus, teſtus, quam diutiſſime de literis atque inſtituenda
iuuentute promereri queas. Ac, tametiſi, diu noctuque in iſto
Scholae puluere, nimium plerique moleſto, degere uitam, ac
iuuenes, ad uitia tantum non omnia procliues, perdomare, mo-
ribus item et literis perpolire, rei nequaquam leuis ſit nego-
tium, ipſe tamen Scholarum autor, DEVS, nunquam non ade-
rit Tibi, ſuoque Te SPIRITV excitabit idem et armabit, ut cu-
ras omnes, et omnes moleſtias, bene ac patienter ſuſtinere poſ-
ſis. Neque uero pauci ſunt, qui Scholas earumque Doctores
alto ſemper ſupercilio deſpiciunt, quem tamen contem-
ptum animo non fracto tolerare, ſeculiſque iniurias generoſe
aſpernari, praefat, quando uel hoc ſolatii loco eſſe poteſt,
DEVM olim ipſum, in horto amocnitatis pleno, poſt eumque
Patres coetus diuini antiquiſſimos, hoc eodem fuiſſe officio per-
functos. Age igitur, Ampliſſime Vir, quodque animo forti
adminiſtrare coepiſti munus, ornare nunquam deſiſte, ube-
reſque diligentiae huius Tuae fructus cape, certus interea,
nihil tam arduum fore aut aſperum, quo Tua uirtute et
induſtria uel tandem, ope DEI, non poſſis eniti. Scribebamus
Vitembergae apud Saxonas, in extremo anni Chriſtiano-
rum MDCCX

F.R. 67.

Z e
4277

V. C
**HENRICO AVGVSTO
HVMACHERO**

CORBACO VALDECCIO
TRIS QVAE GRIMMAE FLORET
SCHOLAE PROVINCIALIS

RECTORI VOCATO

LONGE DIGNISSIMO

HONORES NOVOS

EX ANIMO GRATVLANTVR

REDVS VVAGENERVS

IVTREBOGA SAXO

ET

ODOFREDVS MEHNERVS

FREIBERGA HEPP DVRS

Farbkarte #13

B.I.G.

Centimetres

Inches

8	Black	
7	3/Color	
6	White	
5	Magenta	
4	Red	
3	Yellow	
2	Green	
1	Cyan	
1	Blue	